

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

*Micha ce-
terum or-
natum sa-
cerum in-
fruit.*

ה וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶּסֶל וְמִסְכָּרָה וַיַּהֲיֵה בְּבֵית מִיכְיוֹן: וְזֹהָאִישׁ
מִיכְהָלָלָה לְבֵית אֱלֹהִים וַיַּעֲשֵׂה אֲפֹוד וּתְרֵפָם וּמִלְאָהָרָן
וְיֶד אֶחָד מַבְנֵיו וַיַּהֲיֵלֵל כָּהֵן: בַּיּוֹם הַהֵּם אִין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ חִישָּׁר בְּעַנְיוֹן יִعַשְׂה:

*Istemque
oblatum
sibi sacerdo-
tem, ex ge-
nere Levi-
tico, in fa-
miliam
suam assu-
mit, sacrif-
que istis
preficit.*

וַיַּהֲיֵנֶר מִבֵּית לְחֵם יְהוָה מִמְּשֶׁפֶחֶת
וְיְהוּדָה וְהַוְּאַלְיָהָה וְאַגְּרָשִׁים: וַיָּלֹךְ הָאִישׁ מִהָּעֵיר מִבֵּית
לְחֵם יְהוָה לְגֹנֹר בָּאָשֶׁר יִמְצָא וּבָא הַר-אֶפְרַיִם עַד
בֵּית מִיכָּה לְעָשׂוֹת דְּرָכוֹ: וַיֹּאמֶר לְזֹהָאִישׁ מִיכְהָמָן תְּבֹא
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן אַנְכִּי מִבֵּית לְחֵם יְהוָה וְאַנְכִּי חֶלְקָה
לְגֹנֹר בָּאָשֶׁר יִמְצָא: וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָּה שְׁבָה עַמְּרִי
וְהִיחָּלֵי לְאָב וְלַכָּהֵן וְאַנְכִּי אַתְּ-לָךְ עַשְׂרָת בְּסֶפֶר
לִימִס וּעֲרֵךְ בְּנָרִים וּמִתְּחִתְרֵילָה הַלְוִיִּים: וַיַּוְאל הַלְוִיִּים
לְשִׁבְתָּה אֶת-הָאִישׁ וַיַּהֲיֵה הַנּוּר לוֹ כָּאַחֲרֵי מַבְנֵיו:
וַיִּמְלֹא מִיכָּה אֶת-יָדָהּ חֶלְקָה וַיֹּהֲלֹל הַנּוּר לַכָּהֵן וַיַּהֲיֵה
בֵּית מִיכָּה: וַיֹּאמֶר מִיכָּה עַתָּה יְדֻעָתִי קַיִיטִיב יְהוָה

*Cap. xviii.
Danit & se-
des amplio-
res qua-
runt, mis-
sis explora-
teribus.*

אַוְךָ לְיִכְהַלְלֵי הַלְוִיִּים לַכָּהֵן: בַּיּוֹם הַהֵּם אִין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיּוֹם הַהֵּם שְׁבֵט הַרְוִי מִבְּקַשׁ-לָו נְחַלָּה
לְשִׁבְתָּה כִּי לֹא-נִפְלָה לָו עֲדָתֵיכֶם חַהְוָא בְּתוֹךְ שְׁבָטֵיכֶם
וַיַּשְׁרָאֵל בְּנָחָלָה:

*Qui ad
Micha ades
delati, do-
mesticum*

מִמְּשֶׁפֶחֶת חַמְשָׁה אֲנָשִׁים מִקְצּוֹתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי-חִיל
מִצְרָעָה וּמִמְּאַשְׁתָּאֵל לְגַנְגֵל אֶת-הָאָרֶן וּלְחַקְרָה וּיְאַמְרוּ
אֱלֹהִים לְכֹחְקָרְךָ אֶת-הָאָרֶן וּבָאָה הַר-אֶפְרַיִם עַד
בֵּית מִיכָּה וַיַּלְעֲשֵׂה: הַמָּה עַס-בֵּית מִיכָּה וְהַמָּה הַכְּלִירָוּ
אֶת-קְרֹל הַנּוּר הַלְוִי וַיְסֹרוּ שְׁמוֹ וַיְאַמְרוּ מִי-הַכְּיָאֵת
הַלְּסָומָה-אַתָּה עֲשָׂה בָּזָה וּמָה-לְהַפְּהָה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
כָּזָה וּכָזָה עֲשֵׂה לִי מִיכָּה וַיְשִׁבְרֵנִי וְאַה-לְלֹל כָּהֵן:
ה וַיֹּאמֶר לוּ שָׁאַל-נָא בְּאֱלֹהִים וּנְדֹעַה הַתִּצְלָחָה דְּרָכֵנוּ

וְאַשְׁר אֲנַחֲנוּ הַלְּכִים עַלְיהָ: וַיֹּאמֶר לְהָמָן הַכָּהֵן לְכֹוֹן
וְדָלָל לְשָׁלֹום

לשלום נכח יהוה דרךכם אשר תלכו בה : *oraculum prius consulunt.*
וילכוח משת האנשים ובאו לישוריאו ⁷

ארת-העם אשר בקרבה ישבת לבטה כמשפט
צדינים שקט ובטח ואזרמכלים דבר הארץ ירש
עדר ורוחקים מה מצרינס ורבך אין להם עם-ארם :
ובאו אל-אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם ⁸
אחים מה אתם : ויאמרו קומחה ונעה עליהם כי ⁹
ראינו את הארץ והנה טيبة מאד ואתם מחשים אל-
תעלו ללבת לבא לרשות הארץ : בכאמט,
habao אל-עם בטח והארץ רחבת ידיים כי נתנה
אליהם בירכם מקום אשר אין שם מחסור כל-דבר

אשר בארץ : *Danita armati finibus suis excedunt ad occupandum Laischum.*
הדרני מצדעה ומ Ashton אל ששה-מאות איש חנור פלי-
מלחמה : ויעלו ויחנו בקרית ערים ביהורה על-¹²בן
קרואו למקום הוה מאחנה-ידן ער היוסה הינה

אחרי קריית ערים : ויעברו משם הר אפרים ויבאו ¹³
עד בית מיכה : ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל ¹⁴
ארת הארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם הידעתם כי יש
בבתי אלה אפור ותרפים ופסל ומפקה ועתה רעו
מה תעשו : ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלו' טו
בית מיבה וישראל לשלום : ושבו מאות איש חנורים ¹⁵
כל-מלחמות נצבים פתח השער אשר מבניון :
ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל ארת הארץ ¹⁷
באו שמה ויקחו את הפסל ואת האפור ואת-
תרפים ואת-המפקה והכהן נצב בפתח השער ווש-
מאות איש החנור פלי המלחמה : ואלה באו בית ¹⁸
מיכה ויקחו את הפסל האפור ואת התרפים ואת-
המפקה ויאמר אליו הכהן מה אתם עושים : ויאמרו ¹⁹
לו

*Ex itinere
ad Michae
sacerdium
delectunt.
istumque
sacerdotem.*

לו החרש שים ידר על פיקולך עמו והרדו לאב
cum sacris suis, ex ista familia in universam suam tribum trans-
 וכחן ה טוב והוא היה כהן ל ביהת איש אחר או היה
 ככהן לשבט ול משפחה בישראל: ויטבל ב הכהן
 ויקח את האפר ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 2 ב קרב העם: ויפנו וילכו וישמו את הTEMPORA

22 המקנה ואת הכבורה לפניהם: המה הרחק מabitur ה' בז'נש

מיכחה ואנשים אשר בכתים אשר עם מיכת מיכה

23 נזקנו וירבקו את בני דן: ויקראו אל בני דן ויסכו

24 פניהם ויאמרו למכה מה לך כי נזק: ויאמר ארץ

אליה אשר עשית לקחת ואת הפה ותלכומו

כה ליעוד ומה זה תאמורו אליו מחרך: ויאמרו אליו

25 בני דן אל תשמע קולך עמו פינפנעו בכלם אנשים

26 מר נפש ואספתה נפש ונפש ביתך: וילכו בני דן

לדרךם ויראו מיכה כי חוקים הmorph ממנה ויפנו וישב

27 אל ביתו: והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת

הבחן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח

28 ויבאו אותם לפירחוב ואת העיר שרפם באש: ואין

מצלבי רוחקה היא מצידן ובר אין להם עם ארים

והיא בעמק אשר לבירחוב ויבנו את העיר

29 וישבו בה: ויקראו שם העיר דן בטלון אביהם

ולגיטם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר

לראשונה: ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן

30 חוליה בזנרגשם בזמנשה היא ובני הוי כהנים לשבט

31 הרדי ערד יוס גלות הארץ: וישמו להם את

פסל מיכה אשר עשה כל ימי הוו בית האלים

32 איט בשלה: ויהי בימים ההם ומלך אין

כישראל ויהי איש לוי גרבירפט הראפרים ויקח לו

33 אשה פילגש מבית אחם יהוקה: ותוניה עליו פילגש

ותליך

Cap. XIX.

Causa mo-
ritus civillis

enarratur.

Levita qui-
dam concu-